

то на кандилото се смеси с ~~светлата~~ светлина на деня и покри с трепящи, жълти сенки дебелия пергамент.

Този, който държеше чертежа въз коленете си, посочи към внимателно изписания план.

- Средното кубе еднакво ли е високо с кулата?

Майсторът обясни и добави:

- Тук шарфичията ще изпише образа на свети Петра, а тук на свети Алекси.

Един млад момък се позасмя.

- Моят светия. Не вярвах, че ще бъде толкова на почит.

- Драгане, хубаво запомни лицето на войводата Алекси, та го изпиши на иконата. Ама като рисуваш свети Козма, да не вземеш за подобие севаст Козма? Много му е черна кожата... Ала по-добре кожата, отколкото душата.

Севастът се изчерви. Засмя се заедно с другите.

- И тъй, продължи този, който държеше чертежа - аз снощи не можах да довърша разговора си по онази работа. Защо се оплакваше кастрофилактът, че людете му не си плащали данъка за охрана на мостовете и бродовете? Как смятат те да не се повиняват?

- Защото били богомили... - отвърна севаст Козма.

- А! И затова те смятат, че ще им се направи някакво облекчение за отлика от другите вярвания? Мамят се. За мене всички са равни, всички са едно: и богомили, и правозърни, и унияти. Всеки може да се моли Богу, тъй както намира за добре, според разума и съвестта си, стига само да го върши с чисто сърце. А ти, севаст Козма, защо до сега не си успял да наложиш своята власт? Нали затова намалих броя на перпираките, затова ги възнаградих по-богато, за да имат по-присърце работата си? Ще видя аз какво има, ще проуча работата... Утре свикай съвета на старейшините...

- Волята ти ще бъде изпълнена, царството ти... - се поклоних